

ogsaa med Hensyn til sine intellektuelle Ævner og sine praktiske Talenter. En Kvindes Moderlighed — det vil vel sige en bestemt Art af Medfølelse — kan være overmaade stærkt udviklet, og hun kan dog føle sig ulige bedre skikket til at arbejde f. Ex. med Bog og Pen end til at lave Mad eller sy Kjoler.

Enhver Kvinde bør gjøre det Arbejde, hun føler sig bedst skikket til, det er vor eneste Theori paa dette Punkt. Og vor eneste Praxis. Naar vi arbejder paa at skaffe Kvinder Adgang til saakaldte mandlige Sysler, saa sker det dels fordi der er mange Kvinder med Ævner til disse og uden Ævner til de saakaldte kvindelige, og dels fordi disse er saa overfyldte og Arbejdslønnen som en Følge deraf saa lav, at deres Indehavere maa leve i den dybeste Fattigdom. De eneste Undtagelser herfra er Lærerindens, Sygeplejerskens og Tjenestepigens Gjerning. Men ikke alle har de Ævner, der kræves til de to første Stilling, og Tjenestepigens Stilling, saadan som den for Tiden er, har færre og færre Lyst til. Denne Ulyst er let at forstaa, og sammen med vor Bestræbelse for at aabne de Kvinder, der har Ævne og Lyst dertil, Adgang til „mandlige Sysler“, gaar der en Bestræbelse i Retning af at hæve det kvindelige Arbejde i Huset*). Og vi tvivler ikke om, at lykkes det at gjøre Tjenestepigens ydre Kaar blot *noget* bedre, saa vil det vise sig, at mange Kvinder virkelig *har* mere Lyst og Ævne til det huslige Arbejde end til de mandlige Sysler, vise sig ogsaa derved, at Kvinder fra de mere dannede Samfundslag vil foretrække dette for andet Arbejde: — Tegn i denne Retning viser sig allerede nu. Forf.'s Bebrejdelse for at undervurdere det kvindelige Arbejdes Betydning kan derfor ikke ramme os; forgæves vil man i „Kvinden og Samfundet“ søge efter Bevis for den Paastand, at vi skulde fremstille Kvindens Gjerning i Hjem og Familie som mindre betydningsfuld og værdifuld end de mandlige Sysler; der *tales* maaske mere om disse; men det følger jo dog af sig selv, at det ny, man vil have frem, det maa man tale mere om end det gamle, som alle er enige om, og som ikke trænger til at drøftes.

Der kunde være adskilligt mere i Pastor S.'s lille Bog, som var værd at tage frem; men vi maa henvise til den føl-

*) Se den i „Kv. og Samf.“ Aarene 1885, '88 og 89 første Forhandling om Tjenestepigernes Stilling.